

مارکوپولوی ایران

«بابک نبی»

عرفان فکری نامی آشنا برای طبیعت‌گردان و جهان‌گردان ایران و جهان است. به او لقب «مارکوپولوی ایران» هم می‌دهند. عرفان فکری سال‌های زیادی است که مشغول جهانگردی است و جهانگردی شغلش محسوب می‌شود. در این سفرها تجربه‌های حیرت‌آوری به دست آورده که در این گفت‌وگو بخشی از آن‌ها را با ما در میان گذاشته است.

سؤال از چه زمانی و چطور به سفر علاقه‌مند شدید؟
زمانی که در دوران کودکی و نوجوانی هستی، ارزش این شیوه تربیت و اینکه بچه‌ها مستقل بار بیایند را زیاد درک نمی‌کنم. هرچه به جوانی نزدیک می‌شوی، متوجه می‌شوی که چقدر این روش تربیتی کمک کرده است تا تو نسبت به همسن و سالانت کارهای را انجام دهی که آن‌ها هنوز برای انجامشان به خانواده متنکی هستند. هر قدر اعتمادبه‌نفس بیشتری پیدا می‌کنم، انجام کارهای بزرگ‌تری را در سر می‌پرورانم. ذات سفر هم مخاطراتی را دارد که اگر اعتمادبه‌نفس لازم را نداشته باشی، نمی‌توان وارد آن شوی.

سؤال سفر چه تأثیری در کیفیت زندگی شما گذاشته است؟
یکی از بزرگ‌ترین دستاوردهایی سفر این است که در سفر شرایط مختلفی ایجاد می‌شود و این موضوع انعطاف و صبر فرد را خیلی زیاد می‌کند. هر سفر یک دانشگاه است و هر آدم و هر منظه، یک مسئله جدید به شما می‌آموزاند. با انعطاف‌پذیری ناملایمات را بیشتر تحمل می‌کنی و با صبر و تلاش می‌کوشی موفقیت‌های بیشتری را در زندگی کسب کنی.

سؤال اولین سفر خارجی‌تان به کجا بود؟
اولین سفر حرفه‌ای ام ابتداء از ایران به نوار ساحلی شمالی ترکیه بود که تا استانبول رفت و از نوار جنوبی برگشتم تا مرز سوریه. سپس سوریه را از شمال تا جنوب رفتم تا به شهر «بصری» رسیدم، سپس از دمشق به ایران بازگشتم.

سؤال خط‌نگارترین سفر شما به کجا بوده است؟
خط‌نگارترین سفر من در آبان ۱۳۹۳ به ۶۰ کیلومتری اقامتگاه داعش بود. آن زمان اوج حملات داعش بود و آوارگان سوری در شرایط بسیار وخیمی به سر می‌بردند. ۸۰۰ بچه در یک کمپ در منطقه‌ای بین «سلیمانیه» و «اربیل» عراق، از میان کوه‌های سوریه فرار کرده بودند. من به صورت انفرادی و بدون هیچ سلاحی از ایران با مقداری پول به آن‌جا رفت و مقداری آب

سؤال از چه زمانی و چطور به سفر علاقه‌مند شدید؟
علاقه‌مندی من به طبیعت از پنج سالگی آغاز شد. از خانه به بازچه‌مان سفر می‌کردم، آتش درست می‌کردم و گل بازی می‌کردم. در دوران کودکی و نوجوانی در «لواسان» زندگی می‌کردیم و آنجا طبیعت زیبایی داشت. این طبیعت در علاقه‌مندی من بی‌تأثیر نبود. اولین قله‌ای که من به آن صعود کردم، قله «ورجین» در لواسان بود که سه هزار متر ارتفاع داشت. در نوجوانی سوارکاری، کوهنوردی و شنا می‌کردم که با طبیعت سر و کار داشتم. اولین سفرم بدون خانواده، سفر به شیراز بود. یعنی اولین تور من در ۱۵ سالگی بود که به شیراز سفر کردم. ۱۷ تا ۱۸ سال است که جهانگردی می‌کنم و تا الان ۲۵۰ سفر به ۶۵ کشور دنیا داشته‌ام.

سؤال خانواده چه نقشی در پرورش روحیه ماجراجویانه شما داشته است؟
من مدیون روش تربیتی پدر و مادرم هستم. وقتی بچه بودم، این موضوع را متوجه نمی‌شدم و گاهی حتی ناراحت می‌شدم. در کلاس سوم دبستان که بودم، پدرم برای من ۳۰ عدد جوجه خرید و یک کتاب «مرغ‌داری نوین» به من داد که ۳۰۰ صفحه بود. شروع کردم به پرورش این جوجه‌ها. ابتداء بعضی از جوجه‌ها تلف شدند و تعداد آن‌ها رسید به ۲۵ عدد. اما آن‌ها پرورش یافتند و مرغ تخم‌گذار شدند. با این تعداد، هفت‌های دو شانه تخ مرغ رسمی محلی داشتم که آن‌ها را می‌فروختم. پول تو جیبی من از این کارها درمی‌آمد.

این روش تربیتی در آن زمان کمی برای من ناراحت‌کننده بود. خودم را با دوستانم مقایسه می‌کردم که چگونه من باید پول توجیبی خودم را دریاباوم، در حالی که آن‌ها پول توجیبی می‌گرفتند. اما این روش تربیتی مسئله اعتمادبه‌نفس را در من پرورش داد و حسن اتکا به خود را در من تقویت کرد. البته از طرف والدینم کنترل از راه دور هم وجود داشت، اما من فکر می‌کرم که همه کارها را خودم به تنهایی انجام می‌دهم.

۱۹. قان

رشد

۱۹. قان یک سال است که شیوه زندگی تان را به «ون لایف» (زندگی در ون) تغییر داده اید. از این موضوع کمی برایمان بگویید؟

یکی از هدفهای جهان گردان این است که همیشه در سفر باشند. من سالهای زیادی در سفر بوده ام و هیچ شغل دیگری جز جهان گردی نداشتم، البته خیلی ها نمی دانند که

جهان گردی خودش یک شغل است. چون همیشه در سفر بودم، تصمیم گرفتم خودرویی بخرم، صندلی هایش را برداشتمن، و لوازم سفر را در آن گذاشتمن. من اصلاً نمی توانم یک جا بمانم. وقتی زیاد سفر می کنم، سبک زندگی ات طوری می شود که دو سه روز نمی توانی در یکجا بمانی. آپارتمان برای من مانند زندان است. برای من که در جنگلهای آمازون، قبایل آفریقا و بسیاری جاهای دیگر بوده ام، یک جا ماندن بسیار سخت است. خیلی ها که به صورت حرفا های سفر می کنند، آخرش به این پرسش می رسند که: چه کنیم تا همیشه سفر کیم؟ یکی از راه های رسیدن به این آرزو، ون لایف است. یک سالی است که من به این هدف رسیده ام.

۱۹. قان دورنما و برنامه تان برای یک سال آینده چیست؟ هیچ وقت همه چیز در دنیا ثابت نیست و این روزها هم می گذرند. در هر شرایطی، حتی شرایط تهدید کرونا، می توان یاد گرفت که بهترین لذت را برداشت. برنامه من بعد از عادی شدن شرایط، سفر جهان گردی یک ساله به چند کشور آمریکای جنوبی با ون است. برزیل را قبل از دیده ام و می خواهم بقیه کشورهای آمریکای جنوبی را با ون خودم برگردم. بیش از یک سال است که برای این کار برنامه ریزی می کنم.

۱۹. قان در پایان حرفی برای گفتن دارید؟ در پایان فقط می خواهم یک جمله را بگوییم که من آن را زندگی کرده ام. بزرگی گفته است: «زندگی یک کتاب است و کسی که سفر نمی کند، فقط صفحه اول آن کتاب را می خواند.» این جمله را من با گوشت و پوست و استخوان لمس کرده ام. وقتی سفر می کنم، صفحه های دیگر زندگی را هم می بینی. ولی وقتی سفر نمی کنم، فکر می کنم زندگی همینی است که دیده ای. هر چه بیشتر سفر می کنم، صفحه های جدیدی در زندگی برایت باز می شوند.

و غذا برای آنها تهیه کردم. در آن سفر مرگ را به چشم دیدم، چون در فاصله کمی با داعش قرار داشتیم. خطرناک ترین سفر من این سفر بود.

اما خطرناک ترین سفر ورزشی ام سفر اکتشاف غار در شمال شرق هند در ایالت «مگالایا» بود. در این غار عنکبوت های بزرگی به نام عنکبوت سیاه و به اندازه کف دست بودند که می توانستند طرف سه دقیقه انسان را از پا در بیاورند. محققان فکر می کردند که نسل آنها سال های پیش منقرض شده است، اما غار به قدری بکر بود که این عنکبوت ها سال ها در آن زندگی می کردند. سال ۱۳۸۸ به این سفر رفتیم و سال ۱۳۹۰، شبکه چهار صدا و سیما فیلم مرا از این سفر با نام «کاوش در تاریکی» پخش کرد. من این عنکبوت را در آن فیلم نشان داده ام که سیاه، پشمalo و دارای خالهای خاله ای زرد است.

غارهای اکتشاف نشده حفره های فراوان کوچکی دارند که باید به زور از آنها رد شد. در این حفره ها جانورانی مانند ماهی های کور یافت می شوند که سمی هستند. ماهی کور آنقدر در غار مانده که روی چشمش پوست درآمده است و دیگر نمی بینند. این ماهی ها بدنبی سمی دارند و باید از میان آنها با شنا بگذری تا غار را کشف کنی.

۱۹. قان محبوب ترین مقاصد گردشگری کدام ها هستند؟ سوال سختی است، چرا که به عقیده من، هر جایی جذابیت خودش را دارد. نمی توان برای همه افراد نسخه واحدی پیچید. هر کسی سلیقه خود را دارد و انتخاب نیز برای من خیلی سخت است. چرا که ۲۵۰ سفر انجام داده ام و در هر سفری یک نقطه را دیده ام و از آن لذت برده ام. من دهها بار به کویر «مرنجاب» رفته ام، اما هر بار از یک چیز آن لذت برده ام. خیلی مهم نیست که به کدام نقطه ایران یا خارج از آن می روی، خاطره ای که از سفر ساخته می شود، جذاب است و هر جای ایران جذبیت خود را دارد.

۱۹. قان چه توصیه ای برای بچه ها دارید و چگونه می توانند سفر را آغاز کنند؟

مهم ترین موضوع برای شروع سفر این است که مهارت های لازم برای سفر را یاد بگیرند. این مهارت ها می توانند شامل مهارت های کاربردی عملی در سفر، مهارت های برنامه ریزی و غیره باشند که بسیار هم گستره اند. اما هر چه مهارت های سفر را پیش از سفر بهتر یاد بگیرند، هم سفر حرفه ای تری دارند و هم سفر ارزان تری. کلاس های آموزشی که در آنها، مدرسان گردشگری، سفر ارزان، سفر همراه با کسب درآمد، ترفندهای طبیعت گردی، آشپزی در طبیعت، وغیره را آموزش می دهند، می توانند برای آمادگی پیش از سفر بسیار مفید و کاربردی باشند. هر قدر مهارت های سفر را بیشتر یاد بگیرید، سفر حرفه ای تری از هر نظر خواهید داشت. آموزش، تحقیق، مشاوره، و یادگیری مهارت های سفر پیش از سفر، بسیار اهمیت دارند.

